
OPSCRIFT

Vergadering van 15 juni 2016

Nummer: 2016_MV_00331

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Karlijn Deene: kinderen die deelnemen aan de ramadan

Raadslid(-leden):

Karlijn Deene - N-VA

Bevoegd:

Elke Decruynaere

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting:

.

Vraag:

Het gemeenschapsonderwijs in Brussel is ongerust omdat zij vaststellen dat in enkele scholen kinderen, zelfs jonger dan 12 jaar, strikt deelnemen aan de ramadan.

Volgens de directeur zijn de ouders hiervoor geen vragende partij maar worden de kinderen geïndoctrineerd door een aantal fundamentalistische organisaties. Hij wil kinderen en ouders informeren dat deze gang van zaken verkeerd is.

Klopt het dat ook in enkele Gentse scholen er kinderen zijn die zonder eten naar school komen, niet willen deelnemen aan de muziekles...

Wat is uw reactie hierop? Hoe gaat men hiermee om in de Gentse scholen?

ANTWOORD

15 juni 2016

Ook in Gent zijn er veel mensen die mee vasten tijdens de Ramadan. Dat is geen nieuw gegeven. Het feit dat kinderen soms meedoen is eigenlijk ook geen nieuw gegeven.

Bij de start van de Ramadan waren er in de basisscholen een klein aantal kinderen verspreid onder verschillende scholen die de vasten wensten te volgen. Ik heb de informatie opgevraagd bij het stedelijk onderwijs, dat uiteraard geen volledig beeld verschaft.

We hebben besloten om daarover geen algemene berichtgeving naar alle ouders rond te sturen, maar om vooral via de schooldirectie in dialoog te gaan met de ouders. Uit die gesprekken bleek:

- Dat de meerderheid van de ouders niet op de hoogte waren. Het was dus eerder iets dat de kinderen onder elkaar tijdens de speeltijd hadden afgesproken, waarvan een aantal kinderen met een volle boterhamdoos gekomen waren.
- Dat de overgrote meerderheid niet moesten vasten van de ouders.

We stellen vast dat het – net zoals bij andere zaken die kinderen doen – voor een stuk over groepsdruk gaat. Maar, we moeten dit zeker ook binnen een groter geheel zien. Als de familie daar intens mee bezig is, dan merk je bij een aantal kinderen de reflex – daarom zeker niet altijd opgelegd door hun ouders – dat ze daar deel van willen uitmaken. We moeten daar niet altijd fundamentalistische organisaties of indoctrinaties achter zoeken. Het gaat soms ook over simpele mechanismen.

Wat niet wil zeggen dat we er niet mee bezig moeten zijn. Ik geloof er zoals gezegd in dat dat we hierbij vooral met de ouders in dialoog moeten gaan. Als er discussie is, kan de islamleerkracht altijd ingeschakeld worden. Die kan duiden dat er pas vanaf de puberteit mee gevast wordt, dat er een aantal uitzonderingen mogelijk zijn, ...

Eigenlijk leert onze ervaring dat het probleem vaak van de baan is via die dialoog met de ouders en soms ook een paar dagen gewoon geduld tonen. Ik kan me uiteraard niet uitspreken over andere steden en gemeenten. Wij volgen ook goed op – maar dit is ook meer de bevoegdheid van de burgemeester – wat er in de gebedshuizen gebeurt zodat er geen druk gezet word op kinderen.
